

Veehouder, water en waterschap

Als grootgrondgebruiker heeft de melkveehouderij veel invloed op de regionale waterhouding. Om het watermanagement te optimaliseren wordt de BedrijfsWaterWijzer ontwikkeld, een tool waarmee een bedrijfswaterplan kan worden gemaakt dat aansluit bij de behoeften van de veehouder en zijn waterschap.

Maatwerk dus. Het bedrijf kan met de controleerbare uitvoering van dat plan voldoen aan de eisen van de Kaderrichtlijn Water, waardoor aanscherping van generieke wetgeving niet nodig is. Bij de ontwikkeling van deze tool wordt intensief samengewerkt met de waterschappen; zij worden in waterzaken onze partners. De te ontwikkelen tool moet veehouders aanspreken. Daarom is aan de deelnemers van Koeien & Kansen gevraagd wat ze belangrijk vinden, hoe ze denken bij te kunnen dragen aan goed waterbeheer en wat er in de relatie met het waterschap kan worden verbeterd.

Geen risico

Bovenaan het verlanglijstje staat schoon en voldoende oppervlakte

water, omdat het dient als drinkwater voor het vee. Men wil geen enkel risico lopen. Water moet helder zijn en liefst afkomstig van het eigen bedrijf. Flexibeler peilbeheer kan ervoor zorgen dat beter kan worden ingespeeld op uit te voeren werkzaamheden en weersverwachtingen. Dit kan leiden tot een betere conservering van neerslag. De veehouders denken dat het slootonderhoud en het verwerken van maaisel en bagger goedkoper en beter kan, als zij daar zelf meer bij betrokken worden. Als maaisel en bagger op de kant blijven liggen wekt dat ergernis; als het wordt afgevoerd zijn de kosten erg hoog. Men denkt dat verwerking tot meststof op het bedrijf best mogelijk is. Recycling!

Direct contact

De relaties met het waterschap zijn heel verschillend, maar meestal is er alleen contact met de uitvoerende mensen in het veld. Een directer contact tussen veehouder en 'kantoor' kan voorkomen dat ergernissen ontstaan, zonder dat het waterschap zich daarvan bewust is. Het wordt eigenlijk vooral een kwestie van verweving van culturen. Een goede relatie is belangrijk, omdat de slotconclusie is dat de waterbelangen van veehouder en waterschap vrijwel steeds parallel lopen.

*Frans Aarts
Wageningen UR*

*Lees ook het interview met
Nanne Koopman op pagina 3.*